

Željka i Boris Rogić, usavršivši u Zürichu tehniku staklorezbarstva, započeli su djelatnost svoga atelijera na temelju zaostavštine najistaknutijeg američkog oblikovatelja umjetničkih predmeta od stakla, Louisa Comforta Tiffanyja (1848 – 1933). Temeljnost i studioznost koju su Rogićevi unijeli u izradu vrhunskih replika Tiffanyjevih invencija, imala je dvojak učinak na njihov umjetnički razvoj.

Pred urođenu sustavnost i težnju tehnološkoj perfekciji, postavljen je teško savladivi parametar koji ih je doslovno desetljećima uvodio u “misteriju Tiffanyja” prije nego što su se upustili i u samostalne kreativne avanture. Kada su se odlučili za autorstvo – a u tom smislu posebno valja istaknuti izložbe “Svjetlosna čarolija” 2000. godine u Muzeju grada Rijeke, kao i “Kaleidoskop nade” 2005. u Muzeju Mimara – rezultati višedesetljetnog studiranja povijesnog prethodnika omogućili su im samosvjesne kreacije s prepoznatljivim odlikama hrvatske inačice geometrijske apstrakcije i pleterne ornamentike.

Vrhunski poznavatelji tradicijske tehnologije, ali i umjetnici otvoreni izazovima suvremenosti, Željka i Boris Rogić jedan su od najsajnijih dokaza opstojnosti profesionalnih i kreativnih načela secesije u suvremenoj hrvatskoj primijenjenoj umjetnosti.

After perfecting the technique of cutting glass in Zürich, Željka and Boris Rogić started a workshop on the basis of the legacy of Louis Comfort Tiffany (1848-1933), the most prominent American designer of glass artefacts. The studiosness and the methodical manner that the Rogićs brought into the making of highest quality replicas of Tiffany’s creations had a twofold effect on their artistic development.

Their innate inclination for systematic work and striving for technological perfection were challenged by the difficult task of introducing themselves to the “mystery of Tiffany” for literally decades before they embarked on independent creative adventures. When they decided for authorship—and in this sense one needs to point out especially the exhibits “Miracle of Light,” in the Rijeka City Museum in 2000, as well as “Kaleidoscope of Hope” in the Mimara Museum in 2005—the results of several decades of studying their historical precursor enabled them to create artistically autonomous work with recognizable characteristics of the Croatian version of geometric abstraction and pleter ornamentation.

The supreme connoisseurs of traditional technologies but also artists open to challenges of the present, Željka and Boris Rogić are among the most splendid examples of the durability of professional and creative principles of Art Nouveau in contemporary applied art in Croatia.

Hrvatsko-američka čarolija

Croatian-american magic

Darko Glavan